

jeg mener Bondestanden, søle sig ikke lidet skuffede derved, at saaledes som de nu have det kunne, de selv nogenlunde bestemme, hvilken Skat de ville give gjennem Toldafgiften, hvorimod det, naar den Tilstand bliver lidtsort, som agtes sat i Stedet, ikke bliver dem selv, men Skattekommissærerne, der kommer til at bestemme, hvilken Afgift de skulle svare; men det tror jeg ikke er rigtigt; ligesom jeg heller ikke tror, at det vil tilfale Befolkningen. Denne Tanke kunde maaske bruges som Valgprogram, saaledes som det blev sagt af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), og altsaa forsaavidt gjøre sin Virkning; men jeg paastaar alligevel, at naar nogen Tid er gaaet, vil man komme til at erkjende, at det var en maaske slet ikke saa ringe Skuffelse, man havde hengivet sig til. Det er ogsaa af denne Grund, at jeg tror, at det vilde være rigtigt at tage Indtægtsstaten i dens nuværende Skikkelse, og ikke tror, at den lader sig gennemføre i en saadan forstilet og fasttaagende Form. Saaledes som den nu foreligger, kan man se, hvad den er, og man kan ogsaa nogenlunde se, hvorvidt man kan overtomme den, medens den anden Idestaar for mig som noget tvivlsom, og jeg i alt Fald ikke tør være med til at gaa ind paa den. Det skulde være en Fristelse for Statskassen, har man sagt, hvis Reserveconden kom til at lugne endnu stærkere af Penge, end den allerede gjør. Ja, hvis Statens offentlige Pengevesen virkelig „bugnede“, hvis man ikke havde de 115 Millioner Gjæld, saa kunde der være en Fristelse, men, som Stillingen er, maa jeg tilstaa, at det forarsager mig en ubehagelig Fornemmelse, naar jeg overveier, hvad denne Betragtning egentlig vil sige, thi den forekommer mig, at indeholde en uhyre Anklage mod den lovgivende Magt og særlig mod dette Thing, som har en saa stor Indflydelse paa Finantsloven; thi dette Thing skulde altsaa ikke være saa økonomisk, at det kunde modstaa den Fristelse, der vilde ligge i, at Balancen blev en lille Smule gunstigere, og at som Følge deraf Gjælden, Reserveconden og Aktivernes Beløb fradraget, kunde bringes ned fra de omtrent 70 Millioner, men skulde lade sig forelede deraf til at afholde Udgifter, som

ikke burde afholdes. Jeg tror, at det er af den Slags Betragtninger, man mindst burde komme frem med, thi den vender sig efter mit Syn som en rigtig stærk Anklage mod Folkethinget, og i det er dog ikke værd at anklage sig selv, for man er nadt til det.

Winther: Det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. A. Hansen) troede at have opfattet mig rigtig, naar han udtalte som min Mening, at jeg vilde stemme for Indkomstskatten af Skærplighed til Indkomstskat, saa at det blot var for at faae en Indkomstskat, at jeg vilde stemme for Loven. Dette er en meget seilagtig Opfattelse af min Stilling til denne Lov, og jeg vil sige, at det tværtimod træffer sig saaledes, at jeg er aldeles enig med det ærede Medlem i Opfattelsen af denne Skat. Man vil have denne Skat til to Ting, for det Første for i visse vanskelige Diebliske at skaffe Pengemidler til Veie, og for det Andet for Ved Hjælp af den i Tidernes Løb at faae uheldige og paa den fattige Del af Befolkningen for stærkt hvilende Skatter omregulerede til en saadan Skat, der hviler mere paa de Formuende. Det er til disse to Ting, at det ærede Medlem vil bruge Skatten, og dertil og ikke til Andet vil ogsaa jeg bruge den. Men nu sagde det ærede Medlem: Naar Rigsdagsmanden for Aarhus Amts 1ste Valgkreds vil stemme for denne Indkomstskat for at faae en Skatteomregulering nu, saa naaer han ikke sit Die-med; han vil tværtimod flyde Maalet længere ud, naar vi nu opbruge de Regler for Opkrævningen af Indkomstskat, der nu ligge for, og ikke tage os i Agt for, at en kommende Rigsdag kunde finde paa at give andre Regler. Ja, dette er nu det ærede Medlems Opfattelse af Sagen; det ærede Minister udtalte det Modsatte, og jeg er enig med Ministeren i hans Betragtning, hvorfor jeg ogsaa vil stemme for Loven. Saaledes som Sagen nu for Dieblisset staar, er der Nogle, som berygte, at man ved at stemme for denne Lov skulde komme til at give den ærede Finantsminister et Tillidsvotum. Naar jeg imidlertid stemmer for Loven, gjør jeg det i Genhold til de Betragtninger, jeg udtalte igaar, og det